μ' ἀλίγον δ' ἐνεπλήσθη θυμῷ· τὸν δ' ἀπαμειβόμενος
Φαιήκων ἀγὸς ἦεν, ὃν εἰρέσθην ἀγορῆθεν
μείλιον· ἐν δ' ἄρα οἱ βασιλεὺς εἴσοιθε θέτην
ὅσσα σὺν ἄλλοισιν ἑλέσθην, εἰρέσθαι δὲ κέλευσε
πᾶσιν μειλίσσων ἑτάροις ἐπιπείθεσθαι ἀνώγει·
σοὶ δ' οὔτοι ἐπιεικὲς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔρυκε
θυμὸν μειλίσσειν, πολλῶν θαμινατόρων ὅθ' ἱκάνῃ·
ὄφρα καὶ ἄλλον ἴδῃσθα πολείζην ἠθέα σεῖο
ὃς κέ σ' ἐφαμιλλοῦσθαι ἔνα φρεσὶ θυμὸν ἀνώγῃ
θεσπεσίῃ ἀρετῇ καὶ ἐπὶ φρεσὶν ἔμπεδον εἶναι
ὅττι κεν εἰρέσθαι δόμεναί τε· σὺ δ' ἐκ σέθεν αὐτὸς ἀνώγει
ἐσθλὰ μνήσασθαι, ἐπεὶ πολέων ἀνθρώπων
ἀμφὶς ἐπιστήμων ἔπεται δ' ἐπὶ μοῖρα ἑκάστῳ·
ὣς ἄρα τοὶ μὲν ἔπειτα μετ' ἀγχιμόλοισιν ἑταίροις
ἐκ νηὸς βαίνοντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῆντο·
τοῖσι δ' ἐπὶ κλισμοῖσι καθήμενοι ἀγχόθι νηὸς